

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X

№ 71 (1083)

ВІВТОРОК

17 ЧЕРВНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

ЗАЯВА Уряду СРСР

Уряд Радянського Союзу виступив із Заявою, в якій говориться:

«Уряд СРСР 29 березня ц. р. звернувся до уряду КНР з пропозицією негайно вжити практичних заходів до нормалізації обстановки на радянсько-китайському кордоні. У своїй заяві він закликав уряд КНР утримуватися від дій на кордоні, що можуть викликати ускладнення, як це мало місце в районі острова Даманський, вирішувати незгоди, якщо вони виникають, у спокійній обстановці і шляхом переговорів.

Радянський уряд запропонував відновити консультації з метою уточнити проходження лінії кордону на окремих його ділянках, які були початі в 1964 році в Пекіні і були перервані китайською стороною. Радянська сторона назвала як можливу дату першої зустрічі представників СРСР і КНР 15 квітня або «інший найближчий час, зручний для китайської сторони».

24 травня ц. р. уряд Китайської Народної Республіки дав свою відповідь. З неї виходить, що уряд КНР погоджується з пропозицією про проведення переговорів, заявляє про готовність погодити час і місце їх початку по дипломатичних каналах і висловлюється проти застосування військової сили.

Таким чином, здавалося б, відкривається шлях до стола переговорів.

Нинішнє загострення між Радянським Союзом і КНР викликане виключно діями китайської сторони. Якщо китайський уряд також виходить з необхідності підтримання нормальних відносин між СРСР і КНР, визнання принципу невтручання у внутрішні справи один одного, поважання територіальної цілісності і недоторкваності, то обстановка на кордоні знову стане нормальною. Такий розвиток подій відповідав би корисним інтересам радянського народу і, як ми перекопані, також і інтересам китайського народу».

Далі в Заяві докладно розглядається історія лінії кордону між нашою державою і Китаєм, що склалась багато поколінь тому. Ця лінія відображала і відображає фактичне заселення земель народами обох держав уздовж природних гірських і річкових рубежів. На всьому протязі кордону юридично оформлений чітко і ясно договорами, протоколами, картами.

У Заяві говориться, що «Радянський уряд пропонує, щоб консультації, перервані в 1964 році, були відновлені в Москві в найближчі два — три місяці. Конкретну дату можна було б погодити по дипломатичних каналах. Головою радянської делегації на консультаціях радянський уряд призначає П. І. Зирянова, повноважного представника СРСР у рангу заступника міністра».

Радянський уряд чекає, що уряд КНР незабаром повідомить, чи є для нього прийнятними названі вище пропозиції про строки і місце продовження консультацій».

Наприкінці Заяви говориться, що коли уряд КНР готовий до нормалізації обстановки на радянсько-китайському кордоні, шлях для цього відкритий.

Цю Заяву Радянського уряду Бурю Республіки через посольство КНР у Москві.

(ТАРС).

На міжнародній Нараді комуністичних і робітничих партій

13 червня міжнародна Нарада комуністичних і робітничих партій продовжувала свою роботу. Обговорювалися питання, які стоять на порядку денному.

На ранковому засіданні, яке проходило під головуванням члена Політбюро, секретаря ЦК Французької комуністичної партії тов. Ж. Марше, виступили: Голова Комуністичної партії Люксембургу тов. Д. Урбані, Перший секретар ЦК Монгольської народно-революційної партії тов. Ю. Цеденбал, глава делегації Нігерійських марксистів-ленінців тов. Т. Огтебей, Генеральний секретар ЦК Комуністичної партії Ізраїлю тов. М. Вільнер, Генеральний секретар Партії визволення і соціалізму (Марокко) тов. Алі Ята.

На вечірньому засіданні головував Перший секретар ЦК Комуністичної партії Болівії тов. Х. Колле. На засіданні виступили: керівник делегації однієї з братніх партій, які працюють в умовах підпілля, Перший секретар ЦК Мексиканської комуністичної партії тов. А. Мартінес Вердуго, Перший секретар ЦК Комуністичної партії Греції тов. К. Коліянніс.

14 червня в Москві продовжувала свою роботу міжнародна Нарада комуністичних і робітничих партій.

На ранковому засіданні, яке проходило під головуванням тов. В. Пессі, члена Політбюро ЦК Комуністичної партії Фінляндії, Нарада прийняла звернення до індонезійських комуністів.

У ході обговорення питань, що стоять на порядку денному Наради, на засіданні виступили: глава делегації Нікарагуанської соціалістичної партії тов. Р. Сантос, Генеральний секретар ЦК Сирійської комуністичної партії тов. Х. Багдаш, Генеральний секретар Реіоньонської комуністичної партії тов. П. Вержес, Перший секретар ЦК Народної партії Ірану тов. Р. Радманеш, глава делегації Домініканської комуністичної партії тов. М. Санчес.

На вечірньому засіданні головував Генеральний секретар ЦК Бразильської комуністичної партії тов. Л. К. Престес. На засіданні виступили: глава делегації однієї з братніх партій, які працюють у нелегальних умовах, Перший секретар ЦК Комуністичної партії Гондурасу тов. М. Моралес, лідер Народної прогресивної партії Гаїяни тов. Ч. Джуган, Перший секретар ЦК Комуністичної партії Туреччини тов. Я. Демір.

ті» виступив секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака. Учасники семінару прослухали виступи про роль районних і міських комітетів в організаційно-політичному і політичному керівництві первинних організацій, про ведення діловодства, про підготовку і проведення засідань бюро, активів, комсомольських зборів, роботу з комсомольськими кадрами та активом, форми і методи керівництва роботою первинних комсомольських організацій та інші.

мольських організацій. Гості з братньої країни побувають в Новоархангельському, Ульяновському та Гайворонському районах.

ВИХОВУВАТИ ПАТРІОТІВ

Семінар секретарів комсомольських організацій Кіровограда провів міськомкомсомолу разом з військкоматом, міськкомом ДТСААФ і міським комітетом по фізичній культурі і спорту. На семінарі йшла розмова про військово-патріотичне виховання молоді, про роботу з допризовниками і призовниками, про виховання юних патріотів.

колгоспу імені Липинова Новоархангельського району. Учні профтехучилища влаштували разом із молодими колгоспниками спільні вечори, диспути, дні відпочинку. А нещодавно учні побували у підшефному колгоспі, де надали допомогу по догляду за посівами.

У КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ

Комітет комсомолу колгоспу імені Чапаєва Знам'янського району уважно слідкує за роботою комсомольсько-молодіжної ферми, яку створено за рішенням комсомольських зборів. Молоді дорослі не піддали своїх товаришів. За п'ять місяців цього року вони одержали найбільше молока від кожної корови і утримують перність в арії.

ЯКЩО РАЗОМ...

Міцна дружба зв'язує комсомольські організації Камітанівського профтехучилища і

НАВЧАЮТЬСЯ КОМСОМОЛЬСЬКІ КАДРИ

Чотири дні тривав семінар завідуючих відділами комсомольських організацій, інструкторів і завідуючих секторами обласного міськкомату та райкомів ЛКСМУ, який провів обласний комітет комсомолу. З доповіддю «Ленінський стиль в комсомольській робо-

ГОСТІ З МОНГОЛІЇ

Вчора в обкомі ЛКСМУ відбулася зустріч із членами Революційної Співки Молоді Монголії — слухачами Центральної комсомольської школи в Кіровограді для ознайомлення з роботою міських, районних та первинних комсо-

ТРИ ГОДИНИ ВІДВЕРТОСТІ

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК СКЛАДАЮТЬ
УЧНІ КІРОВОГРАДСЬКОГО МЕДИЧНОГО УЧИЛИЩА

На залік третьокурсників другої фельдшерської групи в закінчилися, вони вже вийшли з аудиторії. Відпочивати їм не вдалося, бо в заліку комісії по прийому заліку І. Т. Авраменком. Полковник у відставці, кавалер п'яти орденів Червоного Прапора Іван Тимофійович Авраменко дуже високо відгукнувся про знання учнів: — Якщо ми в їх віці стільки знали...

Через годину я теж міг пересвідчитися, що 16 — 17-річні учні, майбутні медичні працівники, досить ґрунтовно вивчили виступ В. І. Леніна на третьому з'їзді комсомолу, ленінською мірною мірною своєю громадською активністю, свої успіхи в навчанні.

Шосту годину у другій фельдшерській групі другого курсу. Три години громадсько-політична комісія — викладач М. Ф. Дука, комсомольські активісти Ольга Дорошенко і Алла Зінов'єва приймали залік від 31 другокурсника. Це були три години відвертості, три години пасивності.

Ось перед столом комісії Володимир Герасименко. Він подає членам комісії конспект промови В. І. Леніна, особисті зобов'язання до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, потім досить докладно розповідає про обстановку, в якій проходив з'їзд, про ті основні завдання, які поставив Володимир Ілліч перед молоддю.

Далі — питання про те, які має доручення, як їх виконувати, як вчитися.

— Член комітету комсомолу. Що з добрих справ зроби?

сі вечір у турботитку, який і організував. По всіх спеціальних дисциплінах — чіткі...

Юнак хвилюється, розповідаючи про свою участь у громадському житті колективу, бо він звітує не лише комісії, не лише трьом десяткам товаришів, що присутні в залі, а звітує Володимир Іллічу, як виконує його завдання.

Комісія приймає залік і зауважує, що Володимир все ж не завжди систематично працює над підвищенням свого рівня.

Тамара Годовко розповідає, що значить вчитися комунізму, а потім знову ж можна про те, що зробила корисного в комсомольській групі, як виконує доручення.

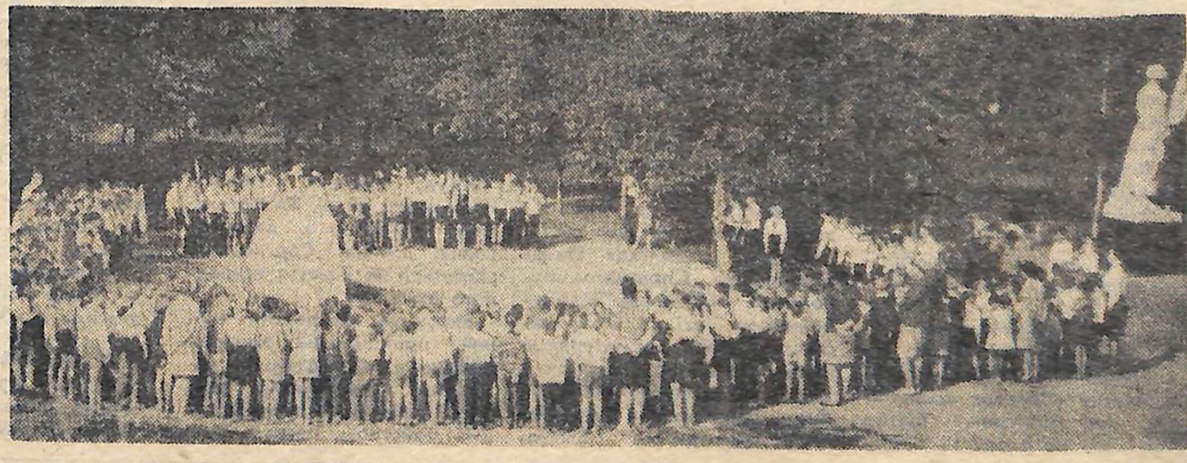
Звітують Леонід Медведев, Петро Заліско, Люба Чернега, Ольга Куріщенко... І кожний розповідає про те, як виконує свої особисті зобов'язання, ленінські заповіді, відверто, самокритично. З такою ж відвертістю комісія вказує на недоліки.

По закінченні заліку секретар комітету комсомолу учениця Валентина Чорна розповіла:

— В заліку беруть участь 625 комсомольців. Скільки вже більше ста учнів. У двох комсомольців не прийняли залік, бо вони були не досить підготовлені і мають погані оцінки, а добре вчилися — одне із пунктів зобов'язання кожного учня. Вони будуть складати залік пізніше.

Підготовка до заліку сприяла підвищенню успішності учнів училища, активізації роботи комсомольських груп.

В. ЦВЯХ.

„ОРЛЯТКО“ ВІДКРИВАЄ ЛІТО

В цей вечір гранітне мовчання мовило, що в Кіровоградському парку Слави, розбудив дріб барабана. Алеї запознилася невгамовна піонерія. Вона прийшла сюди скласти шану тим, кому завдячує за чисте небо, тепле сонце, щасливу посмішку.

Біля постаментів, де буде споруджено обеліск Слави, колонні шпикуються. Під звуки горна вноситься прапор піонерської дружини імені Валі Котика.

— Дружина, струнко! — лунає команда старшої піонервожатої піонерського табору «Ор-

лятко» Лариси Афанасьєвої.

Голова ради дружини Лариса Корчєвна здає рапорт.

Починається перекличка всіх десяти загонів. Хвилююче мовчання, схиленими прапорами і салютом вшановують піонери пам'ять загиблих.

«Лінійка слави» — це лише початок цікавого, багатогранного піонерського життя «Орлятка». Попереду походи і конкурси, екскурсії і концерти. Піонерське літо тільки почалося.

Фото М. Тернавського.

● ЖИВИЙ З ЖИВИМИ

До 50-річчя від дня народження В. І. Леніна

О. Д. СТАСОВА

УЧИТЕЛЬ І ДРУГ

Зовнішньо Володимир Ілліч говорив дуже просто. Він звичайно походив вперед і назад, іноді закладав великі пальці рук за пройма жилета, іноді викидав вперед праву руку з витягнутим вказівним пальцем. Слухаючи згодом Плеханова, я мимоволі порівнювала його з Володимиром Іллічем. Плеханов був блискучим промовцем, говорив красиво, з підвищенням і зниженням голосу і численними жестами, як актор, але у нього не було ленінської сили, сили переконання.

Володимир Ілліч завжди був винятково уважний до товаришів. Розповідь про один випадок з його особистого життя, що мав місце в кінці

жовтня того ж 1905 р. Я жила тоді в пансіоні в Женеві. Одного разу Володимир Ілліч зайшов до мене і почав розпитувати, як ми працювали з Бауманом у Москві, як разом сиділи у тюрмі. Я розповіла, що Бауман сидів в ізоляторі і ми в тюрмі шукали способу, щоб зв'язатися з ним і тримати його в курсі всіх подій. Після того, як судова палата відхилила слухання нашої справи, ми клопотали, щоб Баумана випустили на поруки, але добитися цього не вдалось. Вислухавши мене, Володимир Ілліч сказав: «А Наді (мова йде про дружину М. Е. Баумана Капітоліну Полікарпівну Медведєву, яка мала кличку «Надія Костянтинівна Кузьміна») вдалось добитися, щоб Миколу Ернстовича випустили, але це не було

на щастя, тому що скоро ж після звільнення з тюрми він був убитий чорносотенцями». Тільки після цього Володимир Ілліч передав мені англійську газету, в якій повідомлялось про вбивство Баумана. Знаючи про мою дружбу з Бауманом, Володимир Ілліч не хотів, щоб я довідалася про його смерть з газети.

Або ось ще приклади, які відносяться вже до іншого часу, коли після встановлення Радянської влади працювала секретарем ЦК партії. Володимир Ілліч часто дорікав О. Д. Цюрупі за недбале ставлення до свого здоров'я. Ілліч говорив, що комуніст — це казенне майно і розтрачувати це казенне майно не годиться. Коли В. І. Ленін довідався, що Ф. Е. Дзержинський допрацювався до кровохаркання і не хоче відпочивати, він подзвонив мені і запропонував прийняти рішення ЦК про те, що Дзержинському пропонується піти на два тижні у відпустку в Наро-Фомінськ. Тоді в Наро-Фомінську був найкращий під Москвою радгосп, і Дзержинський міг одержати там хороше харчування. Володимир Ілліч, який продумав все до дрібниць, врахував і те, що в радгоспі не було телефону, отже, Дзержинський не буде дзвонити в Москву і краще зможе відпочити. В. І. Ленін піклувався про те, щоб такому-то това-

ришеві було видане взуття або шапка, щоб в усіх приміщеннях раднаркомів були поставлені графіни з водою і склянки для відвідувачів.

Хочеться сказати про надзвичайну скромність Леніна. На запитання однієї анкети: «якою мовою ви володієте» — він написав, що знає англійську, німецьку, французьку — погано, італійську — дуже погано». Насправді ж це було зовсім не так. Пам'ятаю, в червні 1920 р., незадовго до II конгресу Комінтерну, в Москву приїхали два представники французької соціалістичної партії, в тому числі і Марсель Кашен, один із засновників Французької комуністичної партії. Коли члени ЦК зібралися в кабінеті Володимира Ілліча, він посадив мене ближче до кровохаркання і не французьку мову, в разі потреби допомогла йому в розмові з французькими товаришами. Розмова тривала півтори години, і весь цей час Ленін вільно говорив з товаришами, що приїхали, французькою мовою. Протягом усієї розмови мені довелося підказати Володимир Іллічу лише два три слова.

Володимир Ілліч дуже цинічний фактор часу. Засідання ЦК партії звичайно призначалося на 10 годин ранку. Володимир Ілліч відкривав його не пізніше чверті на одинадцять. Час промовця суворо

регламентувався, звичайно їм давалось 2 хвилини. Володимир Ілліч слідкував за промовцями по хронометру. Розмов під час засідань Володимир Ілліч не терпів. Як тільки хто-небудь починав говорити, він зразу ж погрозив пальцем, говорив: «Тс, тс» і показував: «Пишіть». Якщо хочете сказати що-небудь товаришеві, то пишіть, але не заважайте іншим своїми розмовами. Через це під час засідань відбувався великий обмін записками. Керуючи засіданням, Володимир Ілліч одночасно робив необхідні записи для свого закінчення і обмінювався записками з присутніми. Курити на засіданні було заборонено. А виходити тим більше. Тоді багато хто з курців, роблячи, як школярі, влаштувалися за великою грубою, що стояла в кабінеті Володимира Ілліча, і курили в душник. Коли відбувалося голосування, Володимир Ілліч, хитро прищурившись, іронічно говорив: «А як голосують записки справ майстри?»

В день 50-річчя В. І. Леніна я була хвора і не могла його побачити, але мені хотілось зробити Володимир Іллічу що-небудь приємне. Розбираючи свої речі, я знайшла карикатуру відомого карикатуриста Каррика, на якій був зображений ювілей народника Михайловського. За столом, покритим сукном,

стояв зворушений Михайловський. В одній руці він тримав зняте пенсне, в другій — хусточку, якою тільки-що протирав сльози. Михайловського оточували Южаков, Мякотін, Струве, А. М. Калмикова, а перед столом стояло двоє дітей: хлопчик у матросці і дівчинка в тому віці, коли заплетена кіска нагадує пацюковий хвістик. Це «марксиста» прийшли вітати народників. Я написала Леніну, що от, мовляв, коли був ювілей Михайловського, ми були ще в дитячому віці, а тепер ми велика партія, і все це завдяки вашій роботі, вашому таланту. Леніну сподобалась карикатура.

Увечері Володимир Ілліч, виступаючи на зборах, організованих Московським комітетом РКП(б) на честь його 50-річчя, показав карикатуру присутнім. Він виголосив промову, в якій висміяв ювілейне словословення, коротко змалював шлях, пройдений нашою партією, сказав про труднощі, які стоять перед нею, заклинав не захоплюватися успіхами, не зазнаватися. В цьому виступі В. І. Леніна, як і в усій його діяльності, яскраво проявилася органічність властиві йому риси: виняткова скромність, тверезість в оцінці становища, ворожість до похвал і пишних фраз.

Закінчення. Початок в газеті за 14 червня ц. р.

ЛЕКТОР І ЛЕКЦІЯ

ДЕСЯТОК РЕЦЕНЗІЙ лягло переді мною на стіл в районній організації товариства «Знання». Беру першу: «Комсомол у боротьбі за шкільну сімейську господарствину». «Лекція актуальна як в позачасовому, так і в науковому відношенні. Використавши факти із діяльності комсомольської організації колгоспу імені Карла Маркса і «Заповіт Леніна». І далі: «Лектор рідко звертається

до лекції в зараз. Вірними помічниками, і в якійсь мірі співзаступниками, є юні слідопити. Олександр Сергійович розповідає: — У березні цього року юні слідопити середньої школи № 3 доповнили свої матеріали розповіддю про командира кулацької роти з Івановської області Костянтина Гусєна, який загинув у 1911 році при визволенні Малоді Виски.

ганітаній колгоспу імені 40-річчя Жовтня. Микола Ковалев — комсомольський ватажок колгоспу імені Третьяка. Зіна Балдан — заступник з артілі «Пам'ять Леніна» — ось далеко не повний перелік молодих лекторів, що виступили тоді.

Чи не найбільше лекцій юнаки і дівчата району прослухали на ленінську тематику. Та не б'є зрозуміло. Лекції різноманітні, цікаві і потрібні. Перед молоддю колгоспу імені Дзержинського з лекцією «Ленін — вождь і вчитель народних мас» виступив Микола Ткаченко, інструктор райкому комсомолу. «В. І. Ленін і наш край» — таку лекцію прочитала новогригорівська молодь завідувач місцевою бібліотекою Раїса Пильницька.

Про все це я дізналась в районній організації товариства «Знання» від Софії Василівни Ігнатєвої — відповідального секретаря. Розмова з нею, з лектором-красивцем Олександром Сергійовичем Ковтуном, з директором районного Будинку культури Володимиром Захаровичем Тузом, дала мені рецензіями остаточно переконала: лекційна робота з молоддю поставлена серйозно, по-діловому.

Але слід згадати, що спершу я зайшла до райкому комсомолу, звернувшись до завідувачої лекторською групою райкому комсомолу Людмили Кошової, щоб дізнатися, як справи з лекційною пронагандією серед молоді. Людмила змогла лише повідомити, що в лекторській групі райкому комсомолу 18 чоловік. Переконалась я ще, що облік прочитаних лекцій занушений. Коли ж зайшла мова конкретно про зроблене за останній час, Людмила порадила звернутися до С. В. Ігнатєвої, відповідального секретаря районної організації товариства «Знання». Ча, мовляв, краще поінформуйте.

Та, дійсно, розповіла докладно. Але чому не знайшлося слів у Людмили? Чи не тому, що самоусуналася від керівництва лекторською групою райкому комсомолу? Чи не тому, що голові цієї групи поки що не дуже мути?

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
Маловісківський район.

СПІВАВТОРИ— ПІОНЕРИ

до тексту, завдяки чому підтримується контакт з аудиторією», — не вже про лекторську майстерність вчителів Хмельської восьмирічної школи Анастасія Федорівна Поліщука.

А ось друга рецензія: на лекцію «В. І. Ленін — вождь і організатор Комуністичної партії і Радянської держави». Рецензент стисло повідомляє, що лектор Н. І. Цибенко широко використовує наочні посібники: портрети, фотоліусграфії, карту, де позначені місця перебування В. І. Леніна.

Відзначило в її прочитаній рецензії. Поряд лягає третя, шоста... Звертаю увагу: лекція «Наші земляки в роки революції та Великої Вітчизняної війни» читалась неодноразово для школярів, колгоспників, робітників. Автор її — організатор позакласної та позашкільної роботи Маловісківської середньої школи № 1 — Олександр Сергійович Ковтун. Матеріали лекції він зібрав в архівах Кіровоградів і Ростова. Факти давали учасники тих подій, численні документи, листи... Зібрав не один рік. Появляються новими фактами йо-

«Сім Героїв Радянського Союзу дала маловісківська земля» — цими словами Олександр Сергійович Ковтун незмінно починає свою лекцію. І як кожна цікава лекція, вона не залишає молодіжну аудиторію байдужою, викликає потік запитань...

— Чи було відомо в Малій Висці про події на Двірній площі? Адаже не було ні телефону, ні радіо? — цікавився учні Маловісківської восьмирічної школи № 2.

— Чи доходила ленінська «Іскра» до Єлпінська? — запитали старшокласники Злинської середньої школи № 1.

Лекторській майстерності старших вчителів молоді, розповідаючи своїм ровесникам про життя і діяльність В. І. Леніна, про комсомол. Напередодні всеозброєного комуністичного суботника не залишилось майже жодної комсомольської організації в районі, де б не була прочитана лекція «До 50-річчя Великої почину». Козловський Анастасій — кандидат у члени КПРС, робітник спиртового заводу, Микола Наалій — секретар комсомольської ор-

зміні сім бригад бетонників. Серед них передові колективи Володимира Буренка, Івана Мудрого, Галими Юрченко. А вся зміна зобов'язалася виконати завдання четвертого року п'ятирічки до 25 грудня.

Так уже повелось в родині Крутьків. Радість Віктора — то й радість Клави, а успіх дружини — теж на двох.

Так, з них можна брати приклад. Тож недаремно на заводі кажуть про них:

— Хороша, міцна сім'я у Крутьків.

А я додаю:

— Міцна сім'я, бо дружба і злагода в ній.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
вчитель Кремгесівської середньої школи робітничої молоді № 2.

Вони зустрілись в Омську. Обидва були студентами — Анастасій Кривохижа вчинився в інституті фізичної культури, Юрій Калінін — у машинобудівному. Зізна їх доля разом на одній стезі — обидва закохались у хореографію.

Через кілька років, коли Анастасій Михайлович приїхав у Кіровоград і в Будинку культури Агрегатного заводу керував танцювальним колективом, він запросив сюди й молодого інженера.

Так і залишився Ю. Калінін на Україні. Став ветераном заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Яграш». Зрідився з колективом. Пому вже тридцять п'ять минуло, але й не думав розлучатися з улюбленим мистецтвом.

Працює Юрій Михайлович інженером-конструктором на Агрегатному заводі.

Т. КАЛІНІНСЬКА,
На фото: втрачений Ю. Калінін за кресленнями.

Фото В. Ковпака.

зі мною погуч

СІМ'Я КРУТЬКІВ

Позивні летіли в безаість. Він посилав їх своєю рукою, своїм боєм. Здавалося, кричало місто, тільки мовчала ніч.

Віктор швидко відкинув ковдру, торкнувся рукою спінного лоба. В руках ніби до цього часу був ключ. У вухах дзвеніли позивні. Гілки мовчала за вікнами густа ніч...

Що за сон химерний! Підсвідомо готував себе до сьогоднішніх зборів. Так і скажуть: «Бригада бетонників, де майстром Віктор Крутько, не освоїла опори

«ВС-4» для високовольтних ліній електропередач. А значить — не виконала завдання...»

Давно те було. А в хлопця й зараз, коли пригадає, паленіють щокі.

...Повернувся з армії і знову пішов на свій завод. Потрапив у бригаду Петра Карабанова. Спритного чорноокого бетонника відразу полюбили всі. І йому до серця припала арматурниця Клава. Незабаром відгуляли весілля. І почалися звичайні будні. Ніде правди діти, не легко приходить молодод-

му подружжю: він без відриву від виробництва закінчує Полтавський будівельний інститут, а Клава — Куйбишевський енергетичний технікум.

Коли Кремгес засвічує променисті вогні, Віктор вже встиг привести з дитячого садка малого Сергіяка і зібратися на заняття естрадного оркестру.

Беручий до роботи, чуйний, принциповий хлопець швидко здобув довіру у товаришів. І на другому році своєї роботи його призначають майстром. Тепер у його

МОЛОДІ БОЛГАРИ

ЮВІЛЕЮ В. І. ЛЕНІНА

ЛІТНІ ТУРБОТИ

СЕЛЯНСЬКИХ ДІТЕЙ

ЕДОН — ПРОГРЕСИВНА

ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ КІПРУ

«СВІЖА

КРОВ» НДЛ

ЛЕНІНСЬКИЙ РАЙОН Софії — один з найбільших районів болгарської столиці. Тут велика комсомольська організація — тисячі чоловік. Цією першою секретар райкому комсомолу Красимир Ангелов виступав по софійському телебаченню. Він говорив про справи комсомолу в ювілейному році, про те, як молодь готується відзначити 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Декілька днів тому в зустрічі з ним, і він розповів мені про комсомольські починання з приводу знаменної дати.

В подарунок — справи комсомольські

«Ленінська теорія про індустріалізацію і її застосування в Болгарії та інші. Ангелов познайомив мене з ювілейними заходами. Вони дуже широкі і різноманітні. Буде проведена районна теоретична конференція на тему «Ленінська теорія про індустріалізацію». Організується постійно діючий лекторій «Ленін — вічно живий». В комсомольських організаціях, у школах відбудуться святкові вечори, концерти, конкурси на кращі читання віршів про Леніна. Піонерська організація району, яка нараховує більше 13 тисяч школярів, проведе конкурс на тему «Що ти знаєш про Леніна» і урочистий збір.

Молодь в галузі ідеологічної роботи. На святкуванні 100-річчя софійці поїздять в Москву свої делегати. Змагаючись за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, комсомольські організації оголошують змагання на звання «Організація, яка працює по-ленінськи». Кращі комсомольські активісти будуть удостоєні звання «Молодий ленінець» і одержать ювілейні ленінські значки. Разом з усіма трудящими району комсомольці активно братимуть участь у благоустрої, в спорудженні будинків і громадських будов, в озелененні — в усіх заходах, які будуть проводитися на честь ювілею.

Д. БОЧАРОВ, кор. ТАРС.

КІПР — НЕВЕЛИКИЙ ОСТРІВ, населення його трохи більше шестисот тисяч. Але й тут, як і в будь-якій іншій країні, свої труднощі, свої проблеми. В країні багато різних організацій і товариств, у тому числі лівих і правих, робітничих, селянських, жіночих, молодіжних. Серед них — прогресивна організація кіпрської молоді — ЕДОН.

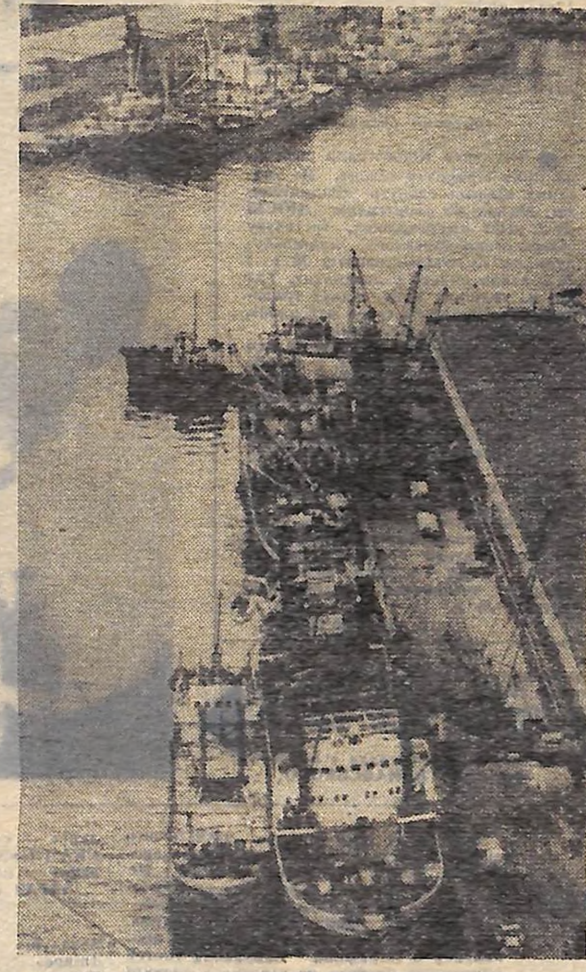
острові майорять смугасті прапори Англії, які нагадують кіпріотам про те, що вони — не нові господарі своєї країни. Англія до цього часу зберігає на Кіпрі «суверенні» землі. Прогресивна молодь рішуче вступила в боротьбу за повне звільнення Кіпру, за його демілітаризацію, за те, щоб жоден іноземний солдат не топтан дремено кіпрську землю.

РАЗОМ З НАРОДОМ

Я з великим задоволенням згадую зустрічі з головною організацією ЕДОН Паносом Пеоїдсом. Підприємливий, зібраний, енергійний, вольовий, журналіст за професією, він володіє найрізноманітнішими знаннями, особливо в галузі літератури і мистецтва. Про роботу молодих кіпріотів Панос розповідає з великим захопленням.

Хто був на Кіпрі, бачив там і інші прапори. Багато прапорів вісць ООН. Шостий рік існує так звана «кіпрська проблема». Шостий рік греки й турки Кіпру не можуть жити спокійно на своїй землі. Кіпріоти добре знають, чий рух ця справа. В заважках прогресивних організацій Кіпру, в тому числі й ЕДОН, неодноразово вказувалося, що кіпрська проблема створена імперіалістами, які, переслідуючи свої корисливі цілі, розпалюють національну ворожнечу.

Ю. КОЛЕСОВ, (ТАРС).

СОЦІАЛІСТИЧНА РЕСПУБЛІКА РУМУНІЯ. Докорінно змінилося обличчя міста Констанци — великого порту, промислового і туристського центру Румунії. Розширено й перебудовано порт і сучасно-реконструйовано аеропорт, споруджено нові заводи і фабрики, нові будинки лікарні, благоустроено курортні райони.

На знімку: вид на портів споруди Констанци. Фото Аджерпрес—АПН.

Проти кольорового бар'єра

Метаст-стріт — одна з найвулиць магістралей Лондона. Але недавно рух машин на ній на деякий час припинився. Все ширину вулиці зайняла велика колона юнаків і дівчат в плакатах в руках, яка прямувала до під'їзду сучасної споруди з великими квадратними вікнами.

Відзначаючи в 1967 році 25-ю річницю створення націонал-демократичної партії, її голова Адольф фон Таадеу хвалюючи стверджував, ніби НДП вдалося значно знизити середній вік своїх членів і що 52 проценти їх, що перебувають в партії, молодші сорока років.

НА ПРИЦІЛІ — МОЛОДЬ

Молодь — романтизм. Ідеологічно обробляючи молодь, НДП наводить романтичний глянць на фашистське минуле Німеччини, славолюзів з приводу ніфевських «подвигів» гітлерівців, розмаїює серед молоді дух «створенської дії».

СЕМЕРО ВІДВАЖНИХ

На знімку, взятому із шведської газети «Дагенс похетер» — команда папірусного судна «Ра». Справа наліво: Тур Хейердал (керівник експедиції), фотограф Карло Маурі (Італія), географ Норман Бейкер (США), судновий лікар Юрій Секевич (СРСР), електрик по папірусних суднах і будівельник «Ра» Діаліс по папірусних суднах і будівельник «Ра» Джіоріне Абдулла (Чад), етнограф Роман Браво (Мексика) і дворовий чемпіон Африки з дзядо Жорж Соріа (ОАР).

Використовуючи всі ці факти, неонасти прагнуть різко збільшити питоми вагу молоді у своїй партії. НДП жадає притому «спіжкої крові». Практична мета націонал-демократів — створити організований молодіжний рух, який складався б із сильних прихильників і виконавців волі «фюрерів».

ПАСИВНИ ЯПОНІ

Весна і літо для молодих японців — пора великих турбот і тривоги, пора визначення долі. Особливо це стосується юнаків і дівчат із сіл. Сотні тисяч їх покидають весною села. Як і сотні років тому, в Японії діє неписаний закон: тільки старший син в сім'ї має право на спадщину землі і майна.

В ці дні на вокзалах і в морських портах, на дорогах можна бачити юрби молодих людей. Одні йдуть у місто в пошуках роботи, інші пробують вступити до вищих або середніх учбових закладів. Але знайти роботу в містах, не маючи кваліфікації, дуже важко. Безробітні, постійний бич капіталістичного суспільства, росте і в Японії. Нелегко вступити й до учбових закладів. Тільки вступити в них в багатьох вузах країни складають 100-150 тисяч питань, тобто 2-3 місячних робітничих кваліфікаційних завдань.

Цього року становище сільської молоді, яка приїхала в міста, склалося настільки погане, що виникло велике занепокоєння громадськості. На тисок громадської думки кабінетів прем'єр-міністра Японії провело відповідне обслуговування умов життя юнаків і дівчат, які прибули в місто. Дані обслуговування були опубліковані. Вони свідчать про тяжкі умови життя сільської молоді. Безземелля і малоземелля, неспроможність існувати за рахунок заняття сільським господарством примушують молодих покидати рідні місця і направлятися в міста. Обслуговуванням встановлено, що тільки в одному Токіо на тимчасових роботах зайнято і тисячі молодих селян лише в префектурі Ямагата (всього в Японії 46 префектур). Ці молоді японці, не маючи ні спеціальності, ні засобів існування, стали легкою здобиччю фабрикантів і заводчиків. Вони одержують найнижчу зарплату. Вони не можуть знайти житло, не можуть планувати особисте життя, завести сім'ю.

Весна і літо... Але сільські хлопці і дівчата Японії не сприймають ці пори року як сонячні. Дуже багато неперервних труднощів стає перед ними. І. ХРАМОВ, (ТАРС).

